

Sygn. akt III CNP 15/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa B. B.
przeciwko N. H.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 listopada 2014 r.,
na skutek skargi pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 29 maja 2012 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w N. S. oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu pierwszej instancji zasądzającego od niej na rzecz powoda kwotę 18 147,37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011r., tytułem zwrotu pożyczki.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku pozwana wykazując istnienie przesłanki skargi przewidzianej w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. stwierdziła, że ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia nie przysługuje skarga kasacyjna i wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, gdyż nie zostały także spełnione przesłanki umożliwiające wznowienie postępowania, przewidziane w art. 401 k.p.c. ani w art. 403, art. 401¹ i art. 416¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, wykazanie istnienia konstrukcyjnej przesłanki skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przewidzianej w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. wymaga przedstawienia wyczerpującego wyводу prawnego wykazującego w sposób niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Chodzi przy tym nie tylko o środki takie jak skarga kasacyjna czy skarga o wznowienie postępowania, lecz także o wszystkie inne istniejące środki procesowe umożliwiające wzruszenie prawomocnego orzeczenia, w tym także powództwo przeciwegzekucyjne lub specjalne środki funkcjonujące w postępowaniu nieprocesowym. Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (a więc nie „wskazać”, „przytoczyć”, „przedstawić” czy „uwiarygodnić”), że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi zatem ujawnić i przedstawić w skardze wszystkie istniejące środki oraz dowieść w sposób wyczerpujący i przekonujący, że skorzystanie z nich nie było i nie jest możliwe

(porównaj między innymi postanowienia z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/8/140 i z dnia 16 kwietnia 2014 r. IV CNP 65/13, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała istnienia tej przesłanki, poprzestając jedynie na wskazaniu niemożności skorzystania ze skargi kasacyjnej oraz skargi o wznowienie postępowania, przy czym co do skargi o wznowienie postępowania jedynie stwierdziła brak możliwości skorzystania z tego środka, nie przedstawiając żadnego wyводу prawnego wykazującego niemożność skorzystania z niego. Pominęła także wszystkie pozostałe, wskazane wyżej środki procesowe umożliwiające wzruszenie zaskarżonego wyroku.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę.